

Kodėl brukamas “Žemės saugiklių” panaikinimas?

Šių metų spalio dvidešimt antrą dieną Kaune susirinkusi trylikos piliečių grupė po pasitarimo pasirašė reikalavimą nekeisti “Žemės ūkio paskirties žemės įsigyjimo įstatymo” Seimui ir Vyriausybei. Mintimis, kodėl derėtų išsaugoti 2014 metų balandyje priimto įstatymo nuostatas dalinasi peticiją pasirašiusieji kaunietė Danutė Jasiulionienė ir vilnietis Pranas Valickas.

Žemės Referendumo iniciatyvinės grupės narė **Danutė Jasiulionienė**:

“Seimui ruošiantis panaikinti saugiklius, kurie trukdė ne tik ES piliečiams įsigyti žemės ūkio paskirties žemę Lietuvoje, manau kiekvienam piliečiui pravartu žinoti šias aplinkybes, galimas pakeitimų paskatas ir pasekmes:

Nuo 2014 m. sausio mėn. 01 d. iki 2016 m. gruodžio mėn. 31 d. buvo pateikti 64622 pareiškimai žemės ūkio paskirties žemės pardavimui, iš jų tik du buvo užsienio piliečiai, ne Lietuvos piliečių sutuoktiniai. Šiuo metu Nacionalinė žemės tarnyba pasitikėjimo teise valdo 1,05 milijonų hektarų valstybinės žemės. Vadinasi toks Respublikos plotas dar yra neprivatizuotas - nenupirtas. Paskaičiuokime - jeigu visa tai parduoti pačia minimaliausia šiandienai kaina - po 4000 eurų už hektarą, gauname nei daug, nei mažai - 4200 000 000 eurų. Tik 1 nušimtis šios sumos yra keturiasdešimt du milijonai.

Dar truputis aritmetikos. LR plotas 65200 kv. km. Tai yra 6,52 mln. ha plotas. Jeigu 1 ha parduoti minimalia 4000 eurų kaina, vadinasi Lietuvos teritorija kainuoja---- 26 080 000 000 eurų. O bauda už nesutikimą parduoti žemę - 644 000 eurų. Čia skaičius dėl mistinio kvietimo į EBPO. Vėl gi kyla klausimas, kaip kažkokios EBPO įtaka ir veiksmai gali būti aukštesni ir reikšmingesni už bendrus vieningus ES veiksmus. Kaip minima Aiškinamajame rašte, saugiklių panaikinimas - t.y. „teisinio reguliavimo poveikio rezultatai ... turės teigiamos įtakos Lietuvos biudžetui“ (t.y. nemokėsime 644 000 eurų baudos, kurios santikinė dalis vienam gyventojui būtų apie 30 centų, o parduosime savo valstybės teritoriją už 26 080 000 000 eurų) ir bus išlaikytas teigiamas Lietuvos įvaizdis tarptautinėje bendruomenėje“. Ar ne per brangiai kainuoja toks labai sunkiai apčiuopiamas ir pamatuojamas matas - „įvaizdis“ ir tai, kad „ore pakibusi galimybė įstoti į įtakingą “Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizaciją (EBPO)““, į kurią kvietimo TIKIMASI (o ne bus įtraukiama) sulaukti 2019 metais. Vadinasi, pati Vyriausybė ir Seimas pripažįsta, kad iki šiol mes su Europos sąjunga nei bendradarbiavome, nei plėtėmės. Galop į ekonominės plėtros klubą mus gal pakvies, gal ir ne, o valstybės teritoriją jau dabar porceliuosim. Iš to kyla dar vienas klausimas - koks gi yra šiandien Lietuvos Respublikos statusas Europos sąjungoje?

Jau praėjo virš 12 metų būnant šioje menamai nepriklausomų valstybių bendrijoje.

Kodėl keičiamas įstatymas? Kaip rašoma LR žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo Nr. IX-1314 pakeitimo projekto aiškinamajame rašte, *jis (pakeitimo projektas) ruošiamas siekiant nutraukti 2015 m. kovo 26 d. ES Komisijos pradėtą ES teisės pažeidimo procedūrą Nr. 2015/2021 dėl šiuo metu galiojančių nuostatų, nustatančių profesinių įgūdžių ir kompetencijos reikalavimus privačios žemės ūkio paskirties žemės įsigijėjams, nesuderinamumo su ES įsisteigimo ir laisvo kapitalo judėjimo principais*". Klausimas - kada valstybės teritorijos žemė tapo laisvai judančiu kapitalu?

Įsidėmėkite, kas tai atlieka - **Atsakingi asmenys** - LR Vyriausybė (2015 m.kovo 18 d. Pavedimas Nr. 13-801), rengėja ŽŪ ministerija - Žemės ūkio ministerijos Žemės ir išteklių politikos departamento direktorius Algirdas Sereika, Žemės teisės skyriaus vedėja Gintarė Tumulavičienė, vyriausioji specialistė Vaida Dumčiūtė. Visą šią klaidingą procedūrą ruošiasi pabaigti dabartinis Seimas ir Vyriausybė.

Naujasis įstatymas suregztas gudriai. Jame visiškai išmesta bendruomeninių organizacijų įtaka ir 2-o straipsnio 1-os dalies 1-as ir 2-as punktai, susiję su tryjų metų žemdirbystės veikla, vykdyta Lietuvoje, pajamomis, gautomis iš ūkininkavimo veiklos mūsų šalyje (tai reiškia ir sumokėtais į biudžetą mokesčiais bei rinkliavomis). Šie reikalavimai buvo taikomi tik asmenims įsigyjantiems žemę ne pirmumo teise.

Keičiant įstatymą įterpiama teisinė sąvoka ASMUO. Vėl cituoju aukščiau paminėtą naujojo įstatymo aiškinamąjį raštą: „ *Be to, remiantis laisvo kapitalo judėjimo ir įsteigimo laisvės principais tiek Lietuvos, tiek užsienio subjektui (tas kuris atitinka Lietuvos pasirinktos Europinės ir **transatlantinės (jau atsiranda ir neapibrėžta sąvoka "transatlantinė". Kas tai - JAV, Kanada, Izraelis - kas tame telpa? Kuri ES valstybė yra už Atlanto?)** integracijos kriterijus pagal LR Konstitucijos 47 straipsnio 3 dalies įgyvendinimo konstitucinio įstatymo 4 straipsnį) neturi būti visiškai užkertamas kelias įsigyti žemės ūkio paskirties žemės, jeigu jis žemės pirkimo momentu neatitinka valstybės narės įtvirtintų reikalavimų, nes šią teisę **ASMENIMS garantuoja ES teisė.***“ Taigi, nekaltai skambantis žodelis “ASMUO” - reiškia tiek Lietuvos, tiek bet kurios Europos bendrijos, tiek transatlantinės (kodėl ne kosmopolitinės?) valstybės pilietį.

Pirmo straipsnio pirmoje dalyje atsiranda sąvoka „žemės konsolidacija“. Kas tai? - Rengiamas projektas, kuriame dalyvauja ne mažiau kaip 5 sklypai, esantys vienoje ar keliose kadastro vietovėse, kurių bendras plotas turi būti ne mažesnis kaip 100 hektarų. **DYDŽIUI APRIBOJIMŲ NĖRA**. Tarp šių sklypų esanti arba atsidūrusi valstybinė žemė parduodama ir prijuniama į bendrą plotą. Po konsolidacijos keičiasi

sklypo savininko statusas, kur „konsolidacija“ tampa kaip ir jo (nario) sklypo bendrasavininku.

Įstatyno pakeitimų aiškinamajame rašte dėstoma, kad „jeigu būtų netrukdoma ...konsolidacijos sutarčių sudarymui, būtų nebeužkertamas kelias didesnius žemės plotus valdantiems savininkams dalyvauti žemės konsolidacijos procese. Šiandien asmenys, kurie valdo daugiau kaip 500 ha, apskritai negali dalyvauti žemės konsolidacijoje...“. O kas bus kai tas asmuo bus ES pilietis ir galės įstatymiškai „konsoliduoti“ pvz.100 000 ha Lietuvos Respublikos teritorijos, tame tarpe ir šiuo metu dar valstybinės žemės?

Seimo nariams ir Vyriausybei paaiškinama, matai norima „neapsunkinti verslo vykdymo sąlygų susijusiems asmenims (kurie bendrai nuosavybės teise valdo daugiau kaip 500 ha), jeigu vieno asmens turtas (šiuo atveju žemės ūkio paskirties žemė) būtų perleidžiamas kitam susijusiam asmeniui“. Vadinasi tie, kas iki šiol svetimomis pavardėmis (per statytinius) yra susipirkę didžiulius ūkius, ramia sąžine galės juos „nusipirkti“ iš susijusių asmenų - t.y. legalizuoti, išplauti neteisėtai įsigytus „savo“ turtus, o po to gal į „konsolidaciją“ perleisti ASMENIUI iš ES. Peršasi išvada - kalbama apie tai, kad „galiojančio Įstatymo nuostatos būtų netaikomos sudarant žemės konsolidacijos sutartis.“ . Ruošiamasi, kad niekas netrukdytų neribotam valdų stambinimui, kurių savininkai gali būti ir ne Lietuvos pilietybę turintys ir ne pagal mūsų įstatymus gyvenantys asmenys. Dar viena povandeninė konsolidacijos ledkalnio klasta slypi tame, kad „sklypus gali pirkti be kvalifikacinių reikalavimų, be 5 metų ž.ū. veiklos užtikrinimo po tokio pirkimo“.

Keista, kad tik fiziniams asmenims pirmenybės teise galintiems įsigyti žemės ūkio paskirties žemę lieka reikalavimas turėti registruotą ūkį, o juridiniams - 50 nuošimčių pajamų iš žemės ūkio veiklos. Tačiau neapibrėžiama kokioje teritorijoje? - Lietuvoje, ES valstybėje turi būti registruotas ūkis ir kur gautos pajamos (atitinkamai sumokėti mokesčiai)?

Naujoje įstatymo redakcijoje numatoma galimybė savivaldybėms disponuoti valstybine žeme, esančia savivaldybių ribose, taip pat įgyvendinti žemės tvarkymo bei administravimo politiką vietiniu lygmeniu. Jeigu tai bus daroma atsižvelgiant į žmonių poreikius gal ir gerai. Tačiau vieša paslaptis, kad savivaldybių valdymas seniai padalintas tarp partijų ir klanų. Todėl kyla abejonių ar žeme bus naudojama skaidriai.

Tiek trumpai apie galimus pokyčius Lietuvoje.

Senosios Europos sąjungos narės yra įsivedę daugybę saugiklių. Tarp tokių išskirtini reikalavimai penkis metus gyventi šalyje, mokėti valstybinę kalbą, turėti atitinkamą išsilavinimą, nekenkti bendruomenei, aplinkai ir t.t. Dabar šios senbuvės, pamiršę paminėti kaip tvarkosi savo kieme, nori kitur įvesti betvarkę. Jeigu ES teisiniuose reglamentuose kalbama, kad yra bendra įstatymų sistema, vadinasi,

įstatymai kažkuriuo klausimu turėtų būti vienodi visoje ES ir visose jos valstybėse. Gal nuo to ir reikėtų pradėti, derantis Europos Parlamente? Saugikliai ir reikalavimai turi būti apibrėžti sukonkretintais reikalavimais ir ribomis.

Vokietija - laisvai be apribojimų parduodama nuo 0,15 iki 2,0 ha žemės, ir tai skirtingai- pvz, Sare regione tik 0,15 ha; Saksonijoje 0,5 ha; Bavarijoje- 2,0 ha. Pardavimas ribojamas dėl konsolidacijos, spekuliacijos, esant neefektyviam žemės paskirstymui, nesutinkant kaimynystėje esantiems savininkams, griežtai tikrinamas pats sandorio skaidrumas. Tai valstybė, kuri daro didžiausią įtaką ES.

Lenkija-parduodamas plotas negali viršyti 300 ha, savininkas privalo turėti atitinkamą išsimokslinimą, ne Lenkijos piliečiams-neparduodama.

Prancūzija - remia jaunus ūkininkus, riboja ūkių plotų didinimą, prižiūri rinkos skaidrumą. Žemės pardavimą prižiūri SAFER institucija, kurios tikslas – palaikyti ūkininkų, ypač jaunųjų įsikūrimą, riboti ūkių didėjimą. Įsigyjant žemės ūkio paskirties žemę leidimas pirkti išduodamas, kai pirkėjas turi žemės ūkio išsimokslinimą ir ūkininkavimo patirtį.

Švedija- žemės savininkai turi gyventi toje žemėje.

Europos sąjungos 2003 metų rugsėjo 23 d. sprendimas Ospelt, C- 452/01; 1984 mmetų lapkričio 6 d. sprendimas Fearon, C-182/83, kalba, kad iš esmės pagal bendrijos teisę valstybė narė gali pasirinkti taikyti tokias priemones, kaip pirmumo teisės įtvirtinimas, reikalavimų po žemės įsigijimo taikymas, tol kol ji **visiškai** neužkerta kelio į žemės disponavimo rinką. Atsižvelgdama į sandraugos patirtį ir galiojančias teises normas, Lietuvai irgi derėtų drąsiai taikyti priemones lemiančias šaliai naudingą žemės ūkio sklypų pardavimą ir panaudojimą.

Remiantis pasaulio tautų praktika, valstybė, tauta, pardavusi savo žemes, labai greitai išnyksta. Prisiminkime Amerikos žemyno tautes, Palestiną, Ukrainos dalies pardavimą po TSRS suskilimo. Amerikoje iš 60 000 000 indėnų šiuo metu liko 8 00 000, Palestiniečiai turi apie 10 proc. savo žemių ir yra ujami, Ukrainoje vyksta karas.

LR piliečiai dalyvauti tiesiogiai įstatymų leidime gali tik referendumų ar peticijų pagalba. Šiuo metu yra paskelbtos kelios piliečių iniciatyvos, kuriomis siekiama apsaugoti LR plotų pardavimą.

Visus pritariančius Lietuvos teritorinio vientisumo išsaugojimui piliečių ir ateities kartų labui, kviečiu pasirašyti reikalavimą, kurio Jums tinkamą tekstą rasite tinklapyje www.zemesvardu.lt/peticija2017. Su pasirinktu programiniu redaktoriumi užpildžius arba ranka perrašytą dokumentą nuskanuokite arba nufotografuokite ir išsiųskite Seimo Peticijų komisijos pirmininko, Vyriausybės kanceliarijos bei mūsų grupės

pasirasyk2017@gmail.com , tada Jūsų nuomonė bus teisiškai teisigai pareikšta.

Naudotasi šiais šaltiniais:

- “Žemės įstatymo” Nr. I-446 2,7,8,9,10,12,13,22,23,31,32,45,46,47,48 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (Nr. XIII P-401(2)).

- “Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymo” Nr. IX-1314 pakeitimo įstatymo projektas (Nr. XIIP- 1902(3))

- “Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymas” Nr. IX-1314 , 2014 m. 04.24 d.

- “Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo įstatymas” Nr. IX-1314 pakeitimo įstatymas 2017 m.”

Toliau apie rengiamų “Žemės saugiklių” pakeitimų neviešinama, bet istoriniai patirtimi pagrįstą reikšmę dalinasi Žemės Referendumo iniciatyvinės grupės narys, istorijos tyrinėtojas, publicistas ir visuomenininkas **Pranas Valickas**:

“Žemę rengiamasi pardavinėti ar grobstyti?”

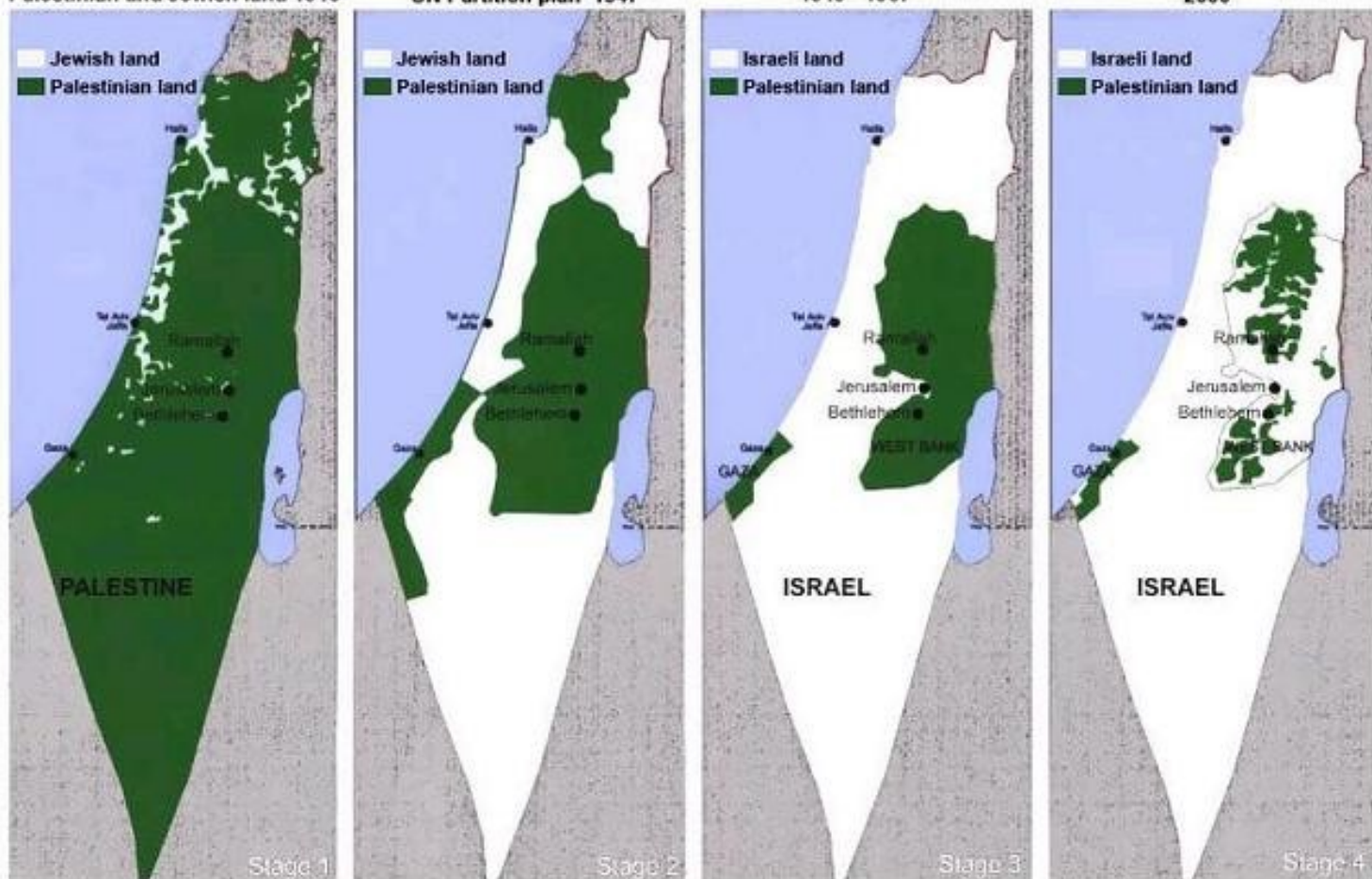
Palestinian loss of land 1946 to 2000

Palestinian and Jewish land 1946

UN Partition plan 1947

1949 - 1967

2000

.Žalia spalva palestiniečių nuosavybėje esanti žemė, balta — žydų

Pirmame paveiksliuke baltai nuspalvinti žemės plotai, kuriuos palestiniečiai buvo pardavę žydams iki 1946 metų. Nupirktą žemę apgyvendino kolonistai žydai.

Antras paveikslėlis — taip Palestinos žemę 1947 metais padalino Suvienytų Tautų Organizacija — labai „teisingai“ ir dosniai atsekėjo žydams.

Toliau jau vyko ne pardavimas, o užgrobimas.

2000 metais palestiniečiai valdė tik žaliai nuspalvintus plotelius ketvirtame paveiksle.

Žemė iš palestiniečių ir toliau atiminėjama.

.Štai ką reiškia žemės pardavimas užsieniečiams

Naikindami žemės pardavimo užsieniečiams saugiklius Seimo nariai teisinasi, kad to reikalauja Europos Sąjunga, nes to neva reikalauja laisvas kapitalo judėjimas, laisva rinka ir laisvas žmonių judėjimas.

Todėl panagrinėkime tariamą laisvę. Mes savo tėvynėje turime leisti lygiomis teisėmis su mumis konkuruoti visiems atvykėliams, o taip pat ir

sédintiems savo šalyje (turiu omenyje ES ir NATO valstybių piliečius). Teisės lygios, o kaip su galimybėmis? Vakarų Europoje minimalus atlyginimas yra 1500-2000 eurų per mėnesį, Lietuvoje — 380 eurų, t.y. Vakaruose 4-5 kartus didesnis. Toks atlyginimų skirtumas ir yra pagrindinė priežastis dėl ko jaunimas masiškai iš Lietuvos išvažiuoja į Vakarų. Jau vien dėl tokio milžiniško atlyginimų skirtumo lietuvių galimybės pirkti žemę Lietuvoje yra apie 5 kartus mažesnės negu vakariečių. Antra nelygių galimybių priežastis yra **Quantitative easing (QE)**. QE yra Europos Sąjungos pinigų politikos įrankis. Išvertus į lietuvių kalbą QE reiškia „Kiekybinis palengvinimas“. Ką gi Briuselis lengvina. QE esmė yra ta, kad Briuselio biurokratija prieš kelis metus nutarė išleisti beveik du trilijonus (du tūkstančius milijardų) tuščių, niekuo (t.y. prekėmis) nepadengtų eurų. Kaip nutarė taip ir daro — kiekvieną mėnesį į apyvartą įveda beveik po šimtą milijardų tuščių eurų. Juos gauna didieji Vakarų Europos bankai, didžiosios korporacijos ir kitos su jais susijusios gamyklos ir asmenys — tokių Lietuvoje nėra, t.y. lietuviai tuščių eurų negauna. Šitai Briuselio ir Centrinio ES Banko produkcijai materializuoti reikalingi daiktai, kuriuos būtų galima už tuos tuščius eurus pirkti. Todėl reikia išplėsti parduodamų dalykų asortimentą, o tai yra žemė, vidaus vandenys, miškai, žemės gelmių turtai. Kaip tik tą ir nori pradėti išpardavinėti mūsų Seimas. Primenu, kad eurobanknoto atspausdinimas (nesvarbu ar 10, ar 200 eurų) kainuoja kelis centus — tiek kainuoja popieriaus skiautė ant kurios jis atspausdintas ir dažai. Todėl Briuselis nukirtęs vieną medį iš jo gali pridrožti milijardą eurų — kuris lietuvis gali susilyginti ir „sąžiningoje“ konkurencijoje-varžytinėse arba vakarietiškai vadinamame aukcione nugalėti QE ir nusipirkti žemės gabalėlį Lietuvoje? Atsakymas aiškus, kad nėra vienas, jei tik to panorės Briuselio biurokratai ir pinigų spausdintojai. 2014 metais prieš lito panaikinimą ir euro įvedimą vyriausybės vadovas Algirdas Butkevičius, ministrai ir Seimo nariai dievagojosi, kad įvedus eurą kainos nekils ir kad euro įvedimas labai pagerins ūkio padėtį. Tačiau matome kad kainos pakilo, o kai kurių dalykų skaitline reikšme kiek buvo litais, tiek dabar yra eurai. Kodėl neveikia Butkevičiaus ir kitų prisiekinėjimai, kad to nebus? Todėl, kad nei nuo Butkevičiaus, nei nuo vyriausybės, nei nuo seimo visiškai nepriklauso pinigų politika — jie ją visą atidavė Briuseliui. Ir niekas nuo jų nepriklauso. Todėl jų užtikrinimai verti tiek pat kaip ir agentūros VBS (viena boba sakė).

Visais laikais okupantai atiminėjo turtą iš okupuotų kraštų gyventojų. Prisiminkime kaip sovietai iš visų lietuvių atėmė ir žemę, ir visas santaupas, miestuose didesnius gyvenamus namus, jau nekalbant apie visas gamybos priemones. Amerikonai sugalvojo kitaip — jie visas užkariautas teritorijas apiformina kaip pirkimo-pardavimo sutartį. „Pirko“ Aliaską, Luizianą, Floridą ir daug kitų žemių... taip pat ir Manheteną, ant kurio stovi Niujorkas, irgi pirko ir nuo jo visus „pirkimus“ pradėjo. Pasirodo toks grobimo būdas yra patogesnis, nes visiems galima sakyti, kad „pirkėjai“ yra labai taikūs filantropai — tiesiog caca-lialia, o pardavėjai patys yra kvailiai, jei tokius brangius, neįkainuojamus dalykus kaip žemė pardavinėja pusvelčiui. Todėl dabar amerikiečių išradimą nori mums ir ne tik mums pritaikyti labai „taikinga“ Europos Sąjunga ir išvaryti mus iš Lietuvos kaip žydai išvarė palestiniečius — žiūrėk paveikslą.

Yra dar vienas niuansas, į kurį kol kas beveik niekas nekreipia dėmesio. Tai konsolidacija. Seimo nariai kartu su saugiklių dėl žemės pardavimo panaikinimu

stumia ir konsolidaciją. Kas gi tokio ji yra. Konsolidacija yra lotyniškas žodis ir reiškia sujungimas, suvienijimas, suliejimas. Dabar seime sėdi daug „valstiečių“ didžiažemių valdančių tūkstančius hektarų žemės. Visų seimo didžiažemių valdomi žemės plotai ir ploteliai išmėtyti gan toli viens nuo kito, o tarp jų yra kitų mažesniųjų ūkininkų žemės ir sodybos. Karbausio žemės plotai irgi labai plačiai išmėtyti. Didžiažemiai jau seniai siekia prastumti įstatymą, kad visus jų turimų žemių plotus galima būtų apjungti į vieną masyvą, o tai reiškia, kad mažesnieji ūkininkai jų kaimynai bus nuvaromi nuo savo žemės juos perkeliant tolyn nuo didžiažemių į šabakštynus ar tuščius laukus. Tokį prievartinį perkėlimą nelabai daug iš jų išgyvens, nes turės palikti senas sodybas (jas nugriaus didžiažemiai) ir naujoje vietoje viską statyti iš naujo. Daug jų neištvers tokios konsolidacijos. Galimas dalykas, kad seimo didžiažemiai „žemės saugiklių naikinimo“ triukšmeliu pridenginėją jiems labai rūpimą konsolidaciją. Seimo „valstiečių“ nagai labai į save lenkti — dėl to jie ir didžiažemiai — todėl spėju, kad konsolidacija ir yra jų pagrindinis tikslas. Konsolidacija nė kiek neprieštarauja tam, kad Karbauskis ir jo valstiečiai rinko parašus Žemės Referendumui. Reikia nepamiršti, kad komunistų atimtos ir dar žemdirbiams negražintos žemės yra daugiau kaip milijonas hektarų. Šita žemė dabar kol kas yra valstybinė. Todėl manau, kad seimo valstiečiai žemės pardavimo saugiklius greičiausiai naudoja pridengti „žemės konsolidaciją“, o ją prastūmę susikurs sau puikias galimybes šitą milijoną hektarų be vargo „privatizuoti“. Tai labai riebus kąsnis ir todėl galima ryžtis bet kokiam žingsniui.

Pabaigai priminsiu kokį pavojų kelia **QE**. Kai tokiu greičiu Briuselis spausdina eurus, tai jie labai greitai nuvertės taip, kad pardavę žemę jos jau nebeatgaus, o pinigėliai virs makulatūra. Argi dar nematote – tik spėjo įvesti eurą, o kainos skaitline vertė kiek buvo litais, tiek dabar euras. Ir toliau euras tokiais pat šuoliais eis pirmyn.”

Be abejonės tema yra strategiškai svarbi ir skaudi doroviniu (moraliniu), išlavėjimo (kultūros) ūkvadybiniu (ekonominiu), teisiniu (juridiniu), aplinkosauginiu (ekologiniu) galų gale pilietinio ir valstybinio savarankiškumo (suvereniteto), išlikimo atžvilgiais. Viename rašinyje negali tikėtis visapusiškai išnagrinėti net vieną reiškinį arba pateikti visas nuomones. Tačiau svarbus yra kiekvieno piliečio požiūris ir nuostatos, kaip ir svarbus bendras sutarimas tolimeniam darniam veikimui. Kviečiam visus turinčius tvirtą nusiteikimą arba abejones išdėstyti savo dingstis (motyvus) tinklapyje www.zemesvardu.lt/peticija2017 komentaruose.

Žiniasklaidai parengė

Aras V. Sutkus